

NOĆNI PISAC

NASLOV IZVORNIKA
– NACHTSCHRIJVER
– AUTOR JAN FABRE

REDATELJ, SCENOGRAF,
KOSTIMOGRAF I AUTOR VIDEA
– JAN FABRE

PREVODITELJICA
– SENKA BULIĆ

DRAMATURGINJA
– MIET MARTENS

SKLADATELJ
– STEF KAMIL CARLENS

SURADNICI ZA SCENOGRAFIJU,
TON I RASVJETU
– IRENA KRALJIĆ
– LUKA ČUČEVIĆ

AUTOR FOTOGRAFIJA
I PROMOTIVNOG VIDEA
– MIRAN BRAUTOVIĆ
/ PALM PRODUCTIONS

PREMIJERA
– 4.6.2021

IGRA
– SENKA BULIĆ

INSPICIJENTICA
– ANITA BUBALO

U PREDSTAVI SE UŽIVO IZVODE PJESME:
THIS IS THE END
– J. MORRISON, R. MANZAREK,
J. DENSMORE, R. KRIEGER

MY WAY
– P. ANKA, J. REVAUX, C. FRANCOIS

NEL BLU, DI PINTO DI BLU
– D. MODUGNO, F. MIGLIACCI

AUTOR JAN FABRE

REDATELJ JAN FABRE

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIČA

VELIKA SCENA

O AUTORU / REDATELJ

Jan Fabre (rođen 1958. u Antwerpenu) priznat je u Belgiji i u inozemstvu kao jedan od najinovativnijih i svestranih osobnosti na suvremenoj međunarodnoj umjetničkoj sceni. Tijekom zadnjih 40 godina ostavio je trag kao vizualni umjetnik, kazališni umjetnik i autor. Opisuje samoga sebe kao pomirljivoga umjetnika, nekoga tko neprestano stvara mostove među različitim disciplinama. Zahvaljujući njegovu razumijevanju, daje svježa tumačenja svijetu vizualne umjetnosti, kazalištu i književnosti.

Jan Fabre promijenio je idiom kazališta dovodeći stvarno djelovanje u realno vrijeme na sceni. Nakon njegove povijesne osmosatne produkcije "Ovo je kazalište kakvo se trebalo očekivati i predviđati" (1982.) i četverosatne predstave "Snagakazališne ludosti" (1984.) istražio je novi teritorij djelom "Mount Olympus". Da bi proslavio kult tragedije, postavio je dvadesetčetverosatnu izvedbu (2015.): munumentalno maratonsko djelo kojim je on ponovno napisao međunarodnu povijest kazališta.

U svojem vizualnom djelu, Jan Fabre razvija jedinstven i koherentan svijet: vrlo osoban vizualan jezik sa ponavljajućim simbolima i motivima. Dok je studirao u Antwerpenu na Kraljevskoj Akademiji likovnih umjetnosti i Gradskom Institutu dekorativnih umjetnosti i obrta, on je razvio duboku ljubav prema ljepoti i njenoj duhovnoj snazi. Radoznao po prirodi, a pod utjecajem rukopisa koji je pisao Jean-Henri Fabre (1823-1915), Jan Fabre je postao opčinjen svijetom insekata u vrlo mladoj dobi.

Interakcija između ljudskog i insekata, te između životinja i ljudi, je važna komponenta metamorfoze i time konstanta u Fabreovoj osnovnoj misli. Istraživanje u značenju tijela je bitno u radu Jana Fabre-a; tijelo je ulaz za svaku emociju, misao i duboko razmišljanje. Fabre rabi intervencije na vlastitome tijelu da bi istraživao granice tjelesnih tekućina. Beskrajno samoispitivanje, školjka koja služi kao ulaz u dublje sadržaje. Umjetnikova ustrajna fascinacija tijelom je također vidljiva u osobnim djelovanjima i izvedbama od godine 1976. do danas.

Jan Fabre postavlja naručena umjetnička djela na različitim javnim lokacijama u Belgiji kao i u inozemstvu, uključujući: "Čovjek koji mjeri oblake" (1998), koji se može vidjeti na više mjesta diljem Europe i Azije. U Briselu možete vidjeti "Pogled unutra" (The Hour Blue) na stepenicama Kraljevskoga muzeja lijepih umjetnosti (2011-2013) i Nebo i Veselje "Heaven and Delight" (2002) na Kraljevskoj Palači. Može se vidjeti "Totem" (2004) instalacija koja prikazuje dragocjenoga insekta na Ladeuzeplein u

Leuven-u što je postalo simbol grada. U Antwerpenu, umjetnikovu rodnom gradu susrećemo se s djelom "Čovjek koji nosi križ" (2015) u Katedrali naše Gospe. U istome gradu Fabre je stvorio tri oltarne slike na tragu Rubensa, Jordaensa i Van Dyck-a u Crkvi Svetoga Augustina / AMUZ. Kao "Heaven of Delight" ove oltarne pale dekorirane su primjercima dragocjenih kukaca. Njegovo najnovije izdanje javne instalacije su četiri koralne skulpture u kapelici Pio Monte della Misericordia, Napulj u dijalogu s remek djelom autora Caravaggia.

Uz to što je vizualni i kazališni umjetnik, Jan Fabre je također autor velikoga djela kazališnih tekstova, koje koriste režiseri, akademici i izvođači.

Godinama Jan Fabre stvara jezik fiziološkoga djelovanja koji se sažima u njegovi-ma smjernicama za izvođača u 21. stoljeću. Smjernice pomažu postepeno izoštriti imaginaciju individue i tjelesnu svijest kojoj je izvođač izložen da bi se stvorio most stanja fizičke transformacije. Jan Fabre Radionica prolazi njegove kazališne tekstove i specifičan jezik kao instrument novoj generaciji umjetnika širom svijeta.

O PREDSTAVI

Senka Bulić, kroz kazališno čitanje, na scenu donosi Fabreov jedinstveni univerzum. Prati ga glazba koju je skladao i izveo Stef Kamil Carlsen. Jan Fabre potpisuje tekst, režiju i scenografiju.

Noćni pisac predstavlja publici inovativnoga i svestranoga umjetnika, a to je Jan Fabre. U zadnjih 40 godina ostavlja trag kao vizualni i kazališni umjetnik i autor. On sam sebe opisuje kao pomirljivi umjetnik, netko tko neprestano gradi mostove između teorije temeljene na činjenicama i prakse putem disciplina.

Tekst je odabir fragmenata iz djela Noćni dnevnik I autora Jana Fabre-a (1978-1984) i djela Noćni dnevnik II (1985-1991) kao i antologija fragmenata iz kazališnih tekstova koje je napisao Fabre od 1976. do 2012. godine.

Umjetnički film "Hey what a pleasant madness" vraća nas u Fabreov rodni grad Antwerpen na početak devedesetih. To je kinematografski zapis umjetničke izvedbe koju je Fabre, tada u svojim ranima tridesetima izveo u veslačkom čamcu na rijeci Schelde, rijeci koja je tipična za lučki grad Antwerpen.

Kao i njegovi crteži, Fabreovi tekstovi odražavaju njegova intimna iskustva, njegove opetovane žudnje, ideje i opsesije. Oni su većinom pisani u noćnim satima, kada je sve tiho i usamljeno, a na svom vrlo posebnom originalnom jeziku. Otvaraju nam vrata svijeta punog fantazija i iznenađujućih otkrića. Glavne teme su ljepota i umjetnost, obitelj, noć i nesanica, gluma i režija, autoportreti i portreti životinja, tijelo, krv i druge tjelesne tekućine, život i smrt.

Fabreova imaginacija ne prestaje djelovati. Čak ga drži budnim. On sabire svoju povijest i piše tekstove za svoju budućnost. On vizualizira, predviđa, otkriva, razotkriva i označava.